

غزل شماره ۴۵۳

ای که دایم به خویش مغروری

گر تو را عشق نیست معذوری

کرد دیوانگان عشق مگرد

که به عقل عقیده مشوری

مستی عشق نیست در سر تو

رو که تو مست آب انگوری

روی زرد است و آه درد آلود

عاشقان را دوا می رنجوری

بگذر از نام و تنگ خود حافظ

ساغرمی طلب که مخموری

تفسیر فال

خود را از دیگران متمایز می‌دانی و به نوعی دچار غرور شده‌ای. به گونه‌ای فکر می‌کنی که هیچ کس در اطراف تو از نظر عقل و درایت به پای تو نمی‌رسد. اما اگر با قلبی خالص و نیتی درست به سوی خداوند نزدیک شوی، عشق و محبت به حق تعالی می‌تواند تو را از قید و بندهای غرور و ریا رهایی بخشد. این نزدیکی نه تنها آرامش حقیقی را برایت به ارمغان می‌آورد، بلکه تو را از غم‌ها و دردهای دنیوی که گاه بر دوش انسان سنگینی می‌کند، آزاد می‌سازد.

هنگامی که قلبت مملو از عشق الهی باشد، نام نیکوئی که در دلها حک می‌شود، کم کم بر زبان‌ها جاری خواهد گردید. همچنین با توجه به ارادت واقعی که پیدا کرده‌ای، دعاهایت مستجاب خواهد شد و به حاجات خود خواهی رسید؛ زیرا خداوند همواره بندگان خود را که با اخلاص او را یاد کنند، مورد لطف قرار می‌دهد.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)